

Bir gezginin yolu günün birinde bir bahçeye varmış. O bahçede yalnız gl yetişirmış. Birbirinden narin ve zarif gller. O gller kadar zarif ve latif bir hatun kapı önünde duruyormuş. GEZGİN hatuna hayranlık ve saygı ile yaklaşıp kendisini takdim etmiş. Ve hatundan adını bağışlamasını istemiş.

HATUN: bana SEVGİ derler.

GEZGİN: Sevgi hatun burada yalnız mı oturuyorsunuz?

SEVGİ: hayır eşimle beraber oturuyoruz. Ona İLİM derler. řu anda bahçede alisiyor. Bıkmaz yorulmaz bir kişidir.

GEZGİN: Bahçeyi dolaşmama izin var mı?

SEVGİ: Hay hay...lütfen ayakkabılarınızı ıkarında

SAYGI dediğimiz pu mestleri giyiniz. Onlar öylece

konuşurken İLİM ıkagelmis. Bahçeyi birlikte dolaşmaya

başlamışlar. SEVGİ nde İLİM ve GEZGİN arkada

yryorlarmış. Her gln bir adı varmış. MUTLULUK,

HOşGöRü, SABIR, KANAAT, ADALET, İRADE, şEFKAT,

MERHAMET, AKIL, HİKMET, KUDRET, SAMİMİYET, TEVAZU,

FAZİLET VE... bu kadar esitte ve bu kadar yoğunlukta

güzellik bu kadar bakım ve zen, böylesine bir düzen

karşısında heyecanlanan ve hayrete düşen gezgin

bahçıvan ilim efendiye sormuş:

GEZGİN: Siz hangi gln hangi isimde olduğunu bazen karıştırıyormuşsunuz?

İLİM: Bazen şaşırdığım oluyorsa da SEVGİ hemen

yardıma koşuyor bana doğru ismi hatırlatıyor.

GEZGİN: Gllerin erip eriştiği bu toprağın bir

zelliği var mı?

İLİM: zelliği olup olmadığını bilmiyorum. Bu toprağı

bize VEFA adında bir dostumuz getirir. VEFA dostumuzun

dediğine göre, rneğin; MERHAMETLİ bir insan görünce,

ondan oluşan toprağı bize getirir, bizde onu MERHAMET

glnn altına serpiveririz veya şEFKATLİ bir insan

görünce ondan oluşan toprağı bize getirir, bizde o

toprağı şEFKAT glnn altına sereriz ve bu böyle

devam edip gider.

GEZGİN: Gller arasında aşi yapıyor mu?

İLİM: Elbette HAYAL glne GERÇEK i aşıladık; ÜMIT

gl oluştu. İMAN glne HİZMET i aşıladık; TESLİMİYET

gl oluştu. HİKMET glne AKIL 'ı aşıladık; İRADE

gl oluştu. Bu aşıları sürekli yapmak zorundayız.

Örneğin; o muhteşem ADALET glne KUDRET gln

aşılamazsak, ADALET hemen sararıp soluyor. Aciz

kalıyor. KUDRET glne ADALET'i aşılamazsak KUDRET

glnn toprağında ZULÜM böcekleri reyiveriyor.

İNSANLIĞIN KEMAL BAHÇESİ

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Pazar, 05 Mayıs 2024 14:32 -

GEZGİN: Bu aşılari siz mi yapıyorsunuz?

İLİM: Çelikleri ben hazırlıyorum ama aşiyi koyup
kovuşturan eşim SEVGİ dir. O ilham kalemini eline
alır, aşılanaçak varlığın AKIL perdesini yumuşak
yumuşak aralar, böylece o varlığın gönlüne
ulaşır,oraya aşı çeliginini bir güzel yerleştirir. Sonra
da oluşan bütün kader sicimi ile tatlı tatlı sarar.

Bütün bu isleri bu aşamaları her seferinde aynı dolgun
zevk ve heyecan içinde seyrederim. Sanki o anda Rabbim
yanımızdaymış gibi...

GEZGİN:tercih ettiğiniz güller var mı?

İLİM: Aslında

yok. Fakat eşim SEVGİ; HOŞGÖRÜ için 'o benim beş
duyumdur.' der. SAMİMİYET için, 'o benim AHLAKIMDIR'
der. TEVAZU için, 'o benim EDEBİM dir' der, ama ÜMIT'e
fazlaca düşkün galiba... Zira ÜMIT için 'o benim
kanımdır' der durur...

Bir kaç gün sonra gezginimiz bir kasabaya varmış. Bir
kahvehaneye girmiş. Burası oldukça تنها imiş. Kuytu
bir köşede bir kişi oturuyor ve çay içiyormuş.

Gezginimiz bu zata yaklaşmış, yanına oturmuş,
kendisini takdim etmiş, adını bağışlamasını
dilemiş.... o zat demiş ki:

ADEM: Bana ADEM derler.

Gezginimiz başından geçenleri;gül bahçesini, iki soylu
bahçıvanı, konuşmaları anlatmış. Adem dinlemiş.Sonunda
demiş ki bahçeye İNSANLIĞIN KEMAL BAHÇESİ derler